

[Boligministeren.]

udkast til en saneringsplan, der navnlig tog sigte på forretningscenteret, fik jeg forelagt i slutningen af august 1975. Den forudsætter bl.a., at foreningen solgte jord til kommunen, og at henlæggelsesmidlerne fra boligafdelingerne kom til at indgå i hjælpeforanstaltninger. Jeg fandt planen utilstrækkelig til at løse problemerne. Den 28. august 1975 meddelte jeg dette til boligforeningen og kommunen og bad samtidig om en samlet plan til økonomisk sanering. Det var for mig afgørende, at kommunen som tilsynsmyndighed medvirkede ved planens tilvejebringelse. Jeg tog endvidere på forhånd afstand fra, at midler fra boligafdelingen kunne indgå i saneringen i videre omfang end tilladt efter de gældende bestemmelser.

Min redegørelse her har af tidsmæssige grunde nødvendigvis kun kunnet være ret summarisk, men jeg vil gerne på et senere tidspunkt give en mere omfattende redegørelse til folketingets boligudvalg om denne sag.

Knie-Andersen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren for det svar, der er givet. Jeg ser med glæde og forventning frem til den drøftelse, vi skal have i boligudvalget, ikke alene af denne konkrete sag, men også af de principielle spørgsmål, som er forbundet hermed, f.eks. om anvendelse af boligforeningers lejligheder til kollegieformål og eventuel udstykning af boligforeningslejligheder til ejerlejligheder. Jeg takker ministeren.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han finder det rimeligt, at skatteydernes penge gang på gang skal bruges til at dække tabene ved de sociale boligbyggeriers fejlslagne spekulationer.

Nu kan man selvfølgelig udtrykke fromme ønsker om, at der i denne sag ikke vil vise sig at være noget tab — det kan man jo håbe på — men vil ministeren ikke én gang for alle gøre det klart, at projektmagere i boligforeningerne ikke skal regne med, når de disponerer flot og dristigt, at de så blot kan gå til det offentlige, når deres dispositioner senere hen viser sig at være fejlslagne? Vil ministeren ikke slå fast, at de almentnyttige boligselskaber ikke skal regne med,

at stat og kommune vil optræde som ambulancetjeneste, når deres dispositioner mislykkes?

Boligministeren (Helge Nielsen):

Må jeg sige til hr. Kjærulff-Schmidt, at skatteydernes penge ikke bliver brugt til boligselskaber uden folketingets vedtagelse heraf enten igennem lovgivning eller aktstykker i finansudvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Glensgård* (FP) til undervisningsministeren:

„Vil ministeren sikre, at fritidsloven ikke misbruges til politisk virksomhed gennem statsstøtte til studiekredse o.lign. med en rendyrket politisk idé?“

(Spm. nr. 7).

Skriftlig begrundelse.

Af brochuren for AOF i Horsens fremgår det, at der planlægges en studiekreds med følgende indhold: „Multinationale selskaber — en faglig udfordring. Rank Arena lukker fabrik i Horsens — General Motors lukker fabrik i København — ITT og CIA indblendes i Chilekuppet — F. L. Smidth & Co. flytter fremtidig produktion til udlandet — ØK underbetaler afrikanske arbejdere i Sydafrika — Olieselskaberne udnytter oliemangel i Danmark til prisforhøjelser . . .

Vi er hver dag berørt af multinationale selskabers handlinger. De er en del af vor hverdag. Manipulerer de med os? Er vi forsvarede?

Emnet er højaktuelt. Dansk fagbevægelse og internationale fagbevægelser arbejder intenst for at skabe en faglig modvægt, politisk arbejdes der nationalt og internationalt på at få fælles regler.“

Spørgeren vil ikke påstå, at studiekredsen er rettet med nogen appel til et specielt politisk parti, men mener, at studiekredsens idé er ensrettet socialistisk indoktrinering.

Glensgård (FP):

Jeg skal ikke gentage min begrundelse for spørgsmålet. Ministeren og jeg har før diskuteret disse problemer. Men jeg vil gerne nævne en enkelt ting, og det er, at lederen af AOF i Horsens på et tidspunkt har udtalt — og nu kunne jeg selvfølgelig gentage, hvad